

nemmere at leve af Renten af sin Formue end selv at skulle erhverve sig noget, og at man derfor maa vurdere Formueindtægt noget højere end anden Indtægt, men jeg synes alligevel, det er noget meget at lægge 4 pCt. af *Formuens* Beløb til, naar man skal udfinde den paagældendes Indtægt. Men endnu værre synes jeg, det er at lægge 4 pCt. af en *Ejendoms* Værdi til. For hvad vil det sige at eje en Ejendom? Der maa da i hvert Fald gives Oplysning om, hvorledes den er behæftet; den Del af Ejendommens Værdi, som svarer til Behæftelsen, kan man da ikke regne som sin Ejendom. Der er jo dér kommet et underligt Forhold ind gennem Ejendomsskyldloven med Hensyn til at fastslaa, hvad en Ejendoms Værdi egentlig vil sige. Hvis man her vilde fradrage 4 pCt. af det, en Ejendom var vurderet til i Ejendomsskyld, synes jeg det meget nemt vilde føre til overordentlig uheldige Resultater for dem, der ejede Ejendommen, der kunde nemt alting gaa med, saaledes at den paagældende i Virkeligheden vilde være meget bedre stillet, naar han ikke ejede en saadan Ejendom. Og selv om man vil sige, at man naturligvis kun skal regne med Ejendomsskyldværdien minus Behæftelserne, vilde man med den nuværende Vurdering til Ejendomsskyld ofte komme til meget urimelige Resultater. Man maa vist benytte en anden Fremgangsmaade ved Fastsættelsen af en saadan Ejendoms Værdi end den, som ellers anvendes ved Vurdering til Ejendomsskyld.

I Princippet slutter vi os altsaa til Lovforslaget om Aldersrente og vil gerne se det gennemført; men vi vil gerne have, at der tages saa meget som muligt Hensyn til de Bemærkninger, jeg her har gjort.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, som Lovforslaget i Princippet har faaet, og jeg glæder mig over, at det fra flere Sider tydeligt og klart er udtalt, at ved det foreliggende Lovforslag foreslaas der for første Gang gennemført virkelig faste Takster for Støtte til de gamle. Jeg har naturligvis været klar over, at der vilde blive rejst Indvendinger mod Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, men jeg glæder mig over, at selve Grundprincippet har vundet almindelig Tilslutning, og jeg haaber ogsaa, at der derigennem, om end indirekte, er givet Udtryk for en Erkendelse af, at et Forslag om Gennemførelse af faste Takster har hidtil ikke foreligget for den høje Rigsdag, men at de Forslag, som tidligere har været fremme her, dels

privat indbragt, dels Regeringsforslag, i Virkeligheden ikke har været Forslag om faste Takster, men derimod kun Forslag om Minimaltakster.

Jeg har, som sagt, været paa det rene med, at der vilde blive gjort Indvendinger mod forskellige af Lovforslagets Bestemmelser, og jeg var ogsaa ganske klar over, at da det Lovforslag, som den tidligere Regering har fremsat til Ordning af en Aldersrente, i Tid ligger saa kort fra det her fremsatte, vilde naturligvis det tidligere Lovforslags Fædre her tale ud fra den Grundbetragtning: Vi synes bedst om vort eget; og dertil er der jo intet at sige. Her er dog blevet fremsat een Indvending, som jeg ikke havde ventet, nemlig den, at Lovforslaget skulde være uklart i sin Affattelse. Ordføreren for Socialdemokraterne, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, var inde herpaa og udtalte, at Reglerne om fradragsfri Indkomster og om Fradrag i Aldersrenten for større Indkomster var klarere i den Affattelse, Lovforslaget havde fra Indenrigsminister Rodes Side. Dog erkendte det ærede Medlem, at saaledes som Lovforslaget nu var formet, sluttede det sig paa mere elastisk Maade omkring selve det økonomiske Problem i Tilknytning til den enkelte Ansøger, end det tidligere Lovforslag gjorde. Jeg vil nu ikke kunne indrømme, at det tidligere foreslaaede System med Fradrag af et vist Antal Procent for Indkomster mellem visse Ydergrænser og et andet Antal Procent for Indkomster indenfor det næste Interval o. s. v. i og for sig skulde være klarere, og jeg kan navnlig ikke indrømme, at der var nogen som helst Kontakt mellem Lovforslagets hele dybere Natur og det: at fastsætte fradragsfrie Beløb ganske uafhængig af, hvor den vedkommende Aldersrentenyder bor, og efter hvilken Skala Aldersrenten udbetales til vedkommende. Dette kommer jeg imidlertid senere til at omtale nærmere. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Vesterager var som Ordfører for det konservative Folkeparti inde paa det samme og fandt, at §§ 5 og 6 var umaadelig indviklede, og han talte navnlig i Forbindelse med § 5 om, at han ikke forstod, hvorfor Lovforslag altid skulde skrives saa taaget. Jeg har paa ny gennemgaaet § 5, og jeg er ganske ude af Stand til at finde noget som helst taaget deri. Lovforslaget er i alle sine Enkeltheder ganske klart, saa den Taage, det ærede Medlem har ment at se for sine Øjne, maa ligge ham nærmere end Lovforslaget. Heller ikke kan jeg indrømme, at Lovforslaget er indviklet. Naar det ærede Medlem siger, at der vil være mange gamle Mennesker, som ikke